

РЕШЕНИЕ

№ 39603

гр. София, 27.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10021** по описа за **2025** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на председателя на Комисия за противодействие на корупцията (К.), чрез главен юрисконсулт Р., срещу Решение № 3015 от 09.08.2025 г. по анд. 17295/2024г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 20-ти с-в, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № НП-66/08.06.2023 г., издадено от председателя на КПКОНПИ, с което на Сърма И. А., от [населено място], във връзка с длъжността й- директор на Регионална инспекция по околната среда и водите (РИОСВ) - П. са й наложени два броя глоби, както следва:

- по т.1 от НП - в посоченото качество, като задължено лице по чл.6, ал.1,т.23 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, не е подала в КПКОНПИ в законоустановения срок - в едномесечен срок от встъпване в длъжност, считано от 23.09.2022 г. /когато е упълномощена да изпълнява правомощията на директор на РИОСВ - П./ до 24.10.2022 г. - първият работен ден след 23.10.2022 г., встъпителна декларация за имущество и интереси, съгласно чл.38,ал.1,т.1, вр. чл.35,ал.1,т.2 от ЗПКОНПИ, с което на 25.10.2022 г. в [населено място] е нарушила чл.38,ал.1,т.1,вр.чл.35,ал.1,т.2 от ЗПКОНПИ, и е осъществила състава на чл.173,ал.1 от ЗПКОНПИ, за което и на основание чл.24,ал.1, чл.53, вр. чл.27 от ЗАНН, и чл.173,ал.1 и чл.177,ал.1 от ЗПКОНПИ е наложено административно наказание – глоба в размер на 1 600 лева;

- по т.2 от НП - в посоченото качество - като директор на РИОСВ - П. и задължено лице да подава декларация за имущество и интереси по чл.37,ал.1,т.1-6,т.9 от ЗПКОНПИ - не е подала в КПКОНПИ в законоустановения срок - едномесечен срок от освобождаване от длъжност, считано от на 24.10.2022 г. /когато е престанала да изпълнява правомощията на директор на РИОСВ - П./ до 24.11.2022 г. декларация за имущество и интереси, с което на 25.11.2022 г. в [населено място] е нарушила чл.38,ал.1,т.3,вр.чл.35,ал.1,т.2 от ЗПКОНПИ, и е осъществила състава на чл.173,ал.1 от ЗПКОНПИ, за което и на основание чл.24,ал.1, чл.53, вр. чл.27 от ЗАНН, и чл.173,ал.1 и чл.177,ал.1 от ЗПКОНПИ е наложено административно наказание – глоба в размер на 1 600 лева. В НП, както и в АУАН, е посочено, че всяко от нарушенията е за първи път, както и че те са установени при извършена служебна проверка на 22.12.2022 г. в дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ; написано е и че всяко от посочените задължения не е изпълнено и до издаване на НП.

Касаторът, оспорва решението като неправилно и незаконосъобразно, необосновано поради нарушение на материалния закон, съществено процесуално нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Твърди се, че след подаване на жалбата и обявяване на делото за решаване наложената с НП глоба е събрана, поради което СРС е следвало да остави жалбата без разглеждане и производството по него да бъде прекратено на основание чл. 63г във вр. с чл. 79б, ал. 2 от ЗАНН. В тази връзка счита, че делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС. Представя разпореждане по чл. 255 от ДОПК с вх. № К.-80-5/08.04.2025 г. (л. 15 от дело № 10021/2025 г.). Сочи, че не са налице и предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Иска се отмяната на съдебното решение като неправилно и постановяване на друго вместо него, с което да се потвърди НП.

В открито съдебно заседание по делото касаторът се представлява от гл. юрк. Р., която поддържа жалбата и счита същата за основателна. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – не се явява и не изпраща представител. По делото е постъпила молба от процесуалния ѝ представител от 06.11.2025 г., в която оспорва жалбата и счита същата за неоснователна. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение в размер на 1200 лв.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор Д., който намира касационната жалба за основателна и доказана, поради което моли да бъде уважена.

Административен съд София - град, XXV касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е допустима като подадена в законоустановения срок по чл. 211, ал. 1 от АПК от легитимирано лице, имащо право и интерес да обжалва съдебния акт, съгласно разпоредбата на чл. 210, ал. 1 от АПК и при спазване на изискванията на чл. 212 от АПК. Разгледана по същество, касационната жалба се явява основателна.

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора и е приел, че на че Сърма И. А. - директор на дирекция „Контрол на околната среда“ в РИОСВ - П., считано от 23.09.2022 г. била упълномощена да изпълнява правомощията на директор на РИОСВ - П., в пълен обем, във връзка с което тя била длъжна, в едномесечен срок от тази дата – т.е. до 24.10.2022 г. - първият работен ден след 23.10.2022 г., включително, да подаде в КПКОНПИ встъпителна декларация за имущество и интереси, което тя не направила. Считано от 24.10.2022 г. било прекратено действието на заповедта, с която Сърма И. А. - директор на дирекция „Контрол

на околната среда“ в РИОСВ - П., била упълномощена да изпълнява правомощията на директор на РИОСВ - П., в пълен обем, във връзка с което тя била длъжна, в едномесечен срок от тази дата – т.е. до 24.11.2022 г. включително, да подаде в КПКОНПИ декларация за имущество и интереси, което тя не направила. Тези обстоятелства били установени при извършената служебна проверка на 22.12.2022 г. в дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ – по проверка за получените и вписаните в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на задължените по ЗПКОНПИ лица. Посоченото било преценено като извършени от С. И. А. административни нарушения: на 25.10.2022 г. - на чл. 38, ал.1, т.1, вр. чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ и на 25.11.2022 г. - на чл.38, ал.1, т.3, вр. чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ, за което ѝ била изпратена на 23.12.2022 г. писмена покана - за явяването ѝ в КПКОНПИ за съставяне на АУАН, която обаче била върната с отбелязване „непотърсена“. В проведен с нея телефонен разговор на 11.01.2023 г. Сърма И. А. била поканена да се яви за съставяне на акт, в който разговор тя изразила съгласие актът да бъде съставен в нейно отсъствие и да ѝ бъде изпратен, поради което на 12.01.2023 г., в нейно отсъствие, но в присъствието на двама свидетели, ѝ бил съставен АУАН, който бил изпратен за връчване и така тя получила екземпляр от него на 17.01.2023 г. На 26.01.2023 г. в КПКОНПИ деловодно било заведено Предложение от Сърма И. А. за сключване на споразумение, в което тя написала и че е „допуснала нарушението несъзнателно, изхождайки от факта, че назначението ѝ на длъжност директор на РИОСВ е само за един месец, без промяна на месечното възнаграждение, поради което иска случаят да бъде отнесен към хипотезата на чл. 28 от ЗАНН или да бъде сключено споразумение по реда на чл. 58г от ЗАНН“. С писмо от 31.05.2023 г. от КПКОНПИ била изпратена на Сърма И. А. писмена покана, на основание чл.58г, ал.1 от ЗАНН, за сключване на споразумение, с отбелязване, че ако такова не бъде сключено, ще бъде издадено НП. Във връзка с тази покана, въпреки нееднократния опит от служители на КПКОНПИ за телефонна връзка със Сърма И. А., такава не била осъществена.

Въз основа на АУАН на 08.06.2023 г. било издадено срещу нея обжалваното НП за нарушения на чл. 38, ал.1, т.1, вр. чл. 35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ и на чл. 38, ал.1, т.3, вр. чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ, което не ѝ било връчено, по причина, че административнонаказващият орган изпращал известия до нея само на домашния ѝ адрес, независимо, че те се връщали като „непотърсени“, без да използва нормативно регламентираната възможност за връчването ѝ на НП на служебния ѝ адрес, който е бил известен на административнонаказващия орган. За НП Сърма И. А. разбрала от служител на ТД-НАП-П., който в телефонен разговор на 13.11.2024 г. я уведомил, че ще бъде образувано изпълнително производство относно задълженията ѝ по НП.

От правна страна, за да отмени НП, Софийският районен съд е приел, че са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, както и че са допуснати съществени процесуални нарушения, които са довели до накърняване на процесуалните права на сочения за нарушител, въпреки, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган.

Според настоящата инстанция и във връзка с представеното разпореждане за прекратяване на производството по принудително изпълнение по чл. 255 от ДОПК с вх. № К.-80-5/08.04.2025 г. е останал неизяснен основния спорен момент, а именно кога е била заплатена глобата (липсва квитанция или друг платежен документ), тъй като от представените доказателства не може да се установи точния момент. В тази връзка следва да се посочи, че съгласно чл. 79б, ал. 1 и, ал. 2 от ЗАНН, обнародван в ДВ бр. 109 от 2020 г., влязъл в сила от 23.12.2021 г., в случай, че нарушителят не желае да обжалва наказателното постановление в частта относно наложената глоба, може да заплати в 14-дневен срок от връчване на наказателното постановление 80 на сто от нейния размер, освен ако специален закон предвижда намален размер на глобата. В тези случаи наказателното постановление влиза в сила в частта относно наложената глоба от датата на

плащането, а в случай, че нарушителят е обжалвал наказателното постановление и в срока по, ал. 1 е заплатил глобата, производството по разглеждане на жалбата в тази част се прекратява на основание чл. 63 г от ЗАНН.

При тази нормативна регламентация касационната съдебна инстанция намира, че СРС следва да събере доказателства кога са били заплатени двете глоби в общ размер на 3 200 лв. наложени с обжалваното Наказателно постановление, за да се установи дали са били налице предпоставките за прекратяване на производството по делото на основание чл. 63г, във вр. с чл. 79б, ал. 2 от ЗАНН. При новото разглеждане на делото, следва решаващият съд да прецени дали е налице основанието да се прекрати съдебното производство на основание чл. 63г, във вр. с чл. 79б, ал. 2 от ЗАНН по отношение на разглеждането на жалбата относно наложените глоби с НП № НП 66/08.06.2023 г.

При новото разглеждане СРС следва да се произнесе и по разноските и в касационното производство по аргумент от нормата на чл. 226, ал.3 АПК.

Във връзка с изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 3015 от 09.08.2025 г. по анд. 17295/2024г. на СРС
ВРЪЩА делото на СРС-НО за ново разглеждане от друг състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: